

ἀπὸ τὸ ἀριστερό σου χέρι. Τώρα ὑποθέτω ὅτι ἡμπορεῖς νὰ εὕρῃς τὸ ἀριστερὸ μάτι τοῦ κρανίου ἢ τὴν τρύπαν ὅπου ἦτο τὸ μάτι. Τὴν εὐρῆκες;

— Τὴν εὐρῆκα. Τί πρέπει τώρα νὰ κάψω;

— Πέρασε τὸν κάραβον ἀπὸ τὴν τρύπαν καὶ ἔρισε τὸν νὰ φάσῃ κατὰ γῆς κρατῶν τὴν ἄκραν τοῦ κορδονίου.

— Τὸ ἔκαμα, ἀφέντη. Πιστεύω ὅτι βλέπεις τὸν κάραβον νὰ καταβαίνῃ.

Καθ' ὅλον τοῦτον τὸν διάλογον ὁ Δίας διέμενεν ἀόρατος, μετ' ὄλιγον ὅμως ἐφάνη ὁ κάραβος εἰς τὴν ἄκραν τοῦ κορδονίου, λάμπων ὡς χρυσῆ σφαῖρα ὑπὸ τὰς τελευταῖς ἀκτίνας τοῦ δύνοντος ἥλιου. "Οταν τὸ ἔντομον ἥγγισε τὴν γῆν παρὰ τοὺς πόδας μας, ὁ Λεγράν ἐκαθάρισε τὸ περὶ αὐτὸν ἔδαφος, κάψας διὰ τοῦ δρεπάνου τὰ χόρτα καὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ διέταξε τὸν Δία ν' ἀφίσῃ τὸ κορδόνι καὶ νὰ καταβῇ. Εύθυς ἐπειτα ἐνέπηξε πασαλίσκον ἀκριβῶς εἰς τὸ μέρος ὅπου εἶχε πέσει ὁ κάραβος καὶ λαβῶν ἐκ τοῦ θυλακοῦ του γεωδαιτικὴν ταινίαν προσήλωσε τὴν ἄκραν εἰς τὸ πλησίστερον τοῦ πασσάλου μέρος τοῦ κορμοῦ καὶ ἐπειτα ἔξετύλιξε αὐτὴν ἐπὶ τῆς γραμμῆς ἦν ὥριζαν ὁ κορμὸς καὶ ὁ πάσσαλος, μέχρις ἀποστάσεως πεντήκοντα ποδῶν. Εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο ἐνέπηξε δεύτερον πάσσαλον, καὶ διαγράψας περὶ αὐτὸν κύκλον διαμέτρου τεσσάρων περίπου ποδῶν, ἐσπεύσε νὰ λάβῃ ἔνα τῶν λίσγων καὶ ἤρχισε νὰ σκάπτῃ, προσκαλῶν τὸν Δία καὶ ἔμε νὰ τὸν μιμηθῶμεν.

Ἡ διασκέδασις ἐκείνη δὲν μὲν ἥρεσκε διόλου, διότι ἡμην κατάκοπος ἐκ τοῦ μακροῦ δρόμου καὶ εἴχεν ἥδη νυκτώσει. Ἐφορεύμην ὅμως νὰ ταράξω διὰ τῆς ἀρνήμου τὴν ἀμετρον καράν, ὑπὸ τῆς ὅποιας ἐρχόνται κατεχόμενος ὁ φίλος μου Λεγράν. Οὐδεμία μοῦ ἀπέμενεν ἥδη ἀμφιβολία ὅτι εἴχαν ταράξει τὸν ἐγκέφαλόν του οἱ κατά δὸν καιρὸν ἐκεῖνον κυκλοφοροῦντες δημόδεις μῆθοι περὶ θησαυρῶν κατωρυχόντων εἰς τὰ πέριξ ὀξηνὴ ὑπὸ τῶν πειρατῶν. Πιθανώτατον δὲ ἦτον ὅτι κατὰ πολὺ συνέτελες πρὸς διασκέλευσιν τῶν φρενῶν του

ἡ σύμπτωσις τῆς εὔρέσεως τοῦ καράβου καὶ αὐτὴ ἵσως ἡ ἐπιμονὴ τοῦ μαύρου νὰ ισχυρίζεται ὅτι εἶναι ὀλόγρυπος. Ταῦτα σκεπτόμενος ἔξηκολούθουν νὰ σκάπτω ὅπως πείσω ὅσον τάχιστα τὸν φίλον μου πόσον ἡσαν μάταια τὰ ὄνειρά του.

Μετ' ὄλιγον ἐδέησε ν' ἀνάψωμεν τὰ φανάρια. Ὑπὸ τὸ κόκκινον αὐτῶν φῶς ὁ ὄμιλος ἡμῶν ἦτο ἀληθινὸς γραφικώτατος. "Αν δὲ συνέθαινε νὰ διαβῇ τις διὰ τῆς ἐρημίας ἐκείνης, θὰ εὑρισκει βεβίων ὅχι μόνον παράδοξον ἀλλὰ καὶ κάπως ὑποπτον τὴν εἰς τοιοῦτον τόπον καὶ κατὰ τοιαύτην φραν ἀνώρυξιν λάκκου.

Τὴν ἐργασίαν μας ἐτέρατταν ἔξι ἀρχῆς αἱ ὑλακαὶ τοῦ Βόλφ, διόποιος ἐφαίνετο ἐπιτηρῶν μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος τὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ἡγηρότατον αὐτοῦ γαύγισμα ἦτο ὅχι μόνον ὄχληρόν, ἀλλ ἡδύνατο καὶ νὰ διεγείρῃ τὴν περιέργειαν τῶν καταφεγόντων ἐνίστε εἰς τὰ πέριξ δάση φαυλοβίων. Ἀπὸ τὴν ἀνησυχίαν ταύτην ἀπήλαχεν ἡμᾶς ὁ Δίας, ὅστις μετὰ ματαίας ἐπιταγάς σιωπῆς ἐπενόησε νὰ πειρίσῃ διὰ τῆς ζώνης του τὸ ἀπύλωτον στόμα τοῦ μολοσσού.

Μετὰ δίωρον σκάψιμον εἰχαμεν φίδεσι εἰς βάθος πέντε περίπου ποδῶν χωρὶς ν' ἀνακάλυψωμεν οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἔχον θησαυροῦ. Ἡ τελεία ἔξαντλησις τῶν δυνάμεων μας ἡνάγκασεν ἡμᾶς νὰ διακόψωμεν ἐπὶ τινας στιγμὰς τὴν ἐργασίαν. Ὁ Λεγράν ἐφαίνετο κατεχόμενος ὑπὸ μεγάλης ἀπορίας καὶ ἀμυναρίας. Μετ' ὄλιγον ὅμως ἀπέμαχε τὸ καθίδρον μέτωπόν του ἀνέλαβε τὸν λίσγον καὶ ἤρχισαμεν πάλιν νὰ σκάπτωμεν. Ἡ περιφέρεια τοῦ λάσκου ἦτο ἥδη πολὺ εὐρυτέρα τὴν ἀρχικῶς χαραχθείσης, τὸ δὲ βάθος του ἐπτὰ περίπου ποδῶν καὶ τίποτε δὲν ἐφαίνετο. Ὁ Λεγράν ἀπεφάσισεν ἐπὶ τέλους νὰ ἔξελθῃ καὶ νὰ ἐνδυθῇ τὸ φόρεμά του, τὸ δόποιον εἴχεν ἀποθέση παρὰ τὸ χεῖλος τῆς ἀνασκαφῆς. Ἡ κατήφεια καὶ ἡ ἀπελπισία του ἦτο τοσαύτη φύστε τὸν ἐλυπούμην ἔξ οὖτης καρδίας. Ὁ Δίας ὑπακούων εἰς νεῦμα τοῦ κυρίου του ἐφορτώθη καὶ πάλιν τοὺς λίσγους καὶ ἡκολούθησεν ἡμᾶς μετὰ τοῦ σκύλου, τοῦ δοπούν ἔλυσε τὸ στόμα. Μόλις ὅμως εἴχαμεν προχωρήσει δέκα βήματα ὁ Λεγράν ἐσταμάτησε ὡς ὑπὸ τὸ κράτος κιρινίδιας ἐμπνέυσεως, ἔξεστόμισε φρικώδη βλασφημίαν καὶ ἥρπασε ἀπὸ τὸν τράχηλον τὸν Δία, ὡς διὰ τὸν πνίξη, ἐρωτῶν αὐτὸν διὰ φωνῆς τραχυίζουσης ἐκ τῆς ἀγνακτήσεως.

— Ἀγρεῖς, παληκαράπη, ἀποκρίσου με ἀμέσως καὶ καθηρά: ποῖον εἶναι τὸ ἀριστερόν σου μάτι;

— Λυπήσου με, ἀφέντη. Δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ ἀριστερόν μου μάτι;

Ταῦτα λέγων ὁ Δίας, διόποιος εἴχε γονατίσει, ἔδειξε τὸν δεξιόν του ὄφθαλμὸν καὶ εύθυς ἐπειτα ἐκάλυψεν αὐτὸν μὲ τὴν χειρά, ὡς φρεσύμενος μὴ διάθετης του τὸν ἔρειζόση.

[Ἐπεται συνέχεια]

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

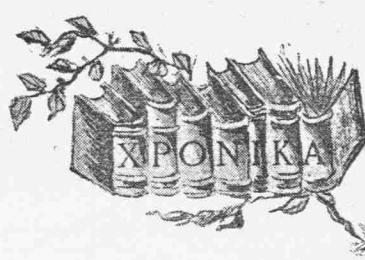
Ἐγκλήματα δι' ὑπνωτισμοῦ.

Εἶναι περίεργος σύμπτωσις ἐν σχέσει πρὸς τὰ Κζύνσκεια ὅτι ἐν Ἀμερικῇ γίνεται κατ' αὐτὰς πολὺς λόγος περὶ δύο ποινικῶν ὑποθέσεων, κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν δόποιων καὶ ἔκει διὰ πρώτην φορὰν διπλωτισμὸς θ' ἀπαγγελήσῃ τὰ δικαστήρια. Τὰ φύλα τῆς Νέας Υόρκης γράφουσι περὶ τούτων. Κυρία τις, ἔκει ἐγκατεστημένη, ἐδηλητηρίασεν ἔνα τῶν γνωστῶν αὐτῆς κυρίων. Ἡ κυρία διστυρίζεται ὅτι ὑπνωτίσθη ὑπὸ τοῦ συζύγου αὐτῆς καὶ ἐν τῇ καταστάσει ταύτη διέπραξε τὸ κακούργημα· λέγει ὅτι ὁ σύζυγος αὐτῆς ἀπέβλεπε εἰς τὸ ἐκ τῆς ἀσφαλείας τῆς ζωῆς τοῦ φρουρεύοντος κέρδος. — Η δευτέρα περίπτωσις εἶναι ἐν Eau-Claire, τῇ πρωτευούσῃ τοῦ διμωνύμου κομητάτου ἐν τῇ πολιτείᾳ Wisconsin. Ἐκεὶ συνελήφθησαν δύο νεανίδες, ἔνεκα ἐγκλήματος ὅπερ λέγουσιν ὅτι διέπραξαν ἐν τῷ καταστάσει ὑπνώσεως, εἰς ἣν ἐτέθησαν ὑπὸ τίνος ξιτροῦ καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Ἀμφότεροι οἱ ἄνδρες συνελήφθησαν ἔνεκα τούτου. Τὰ περιστατικὰ ταῦτα ἀπασχολοῦσι πολὺ τὴν κοινὴν γνώμην καὶ ὑποκινοῦσι τοὺς σπουδαίους Ἀμερικανοὺς ἐπιστήμονας εἰς ἀποφάνσεις ὑπὲρ καὶ κατὰ τοῦ ὑπνωτισμοῦ.

Τάχισται διδηροδοσικαὶ ἀτυμογυαναῖ.

Ὑπὸ τῆς ἐταιρίας τῶν σιδηροδρόμων τῆς Πενσυλβανίας, κατεσκευάσθησαν, καθὼς γράφουσιν ἐκ Louisville, μηχαναὶ αἰτινες διατρέχουσι 100 ἀγγικαὶ μίλια ἢ τοι 161 χιλιόμετρα καθ' ὥραν. Ο καλούμενος «Congressional-Limited» συρμὸς δύσις συγκοινωνεῖ μεταξὺ Νέας Υόρκης καὶ Βασιλικῶνς καὶ ἔκτειναι ὑπὸ τοιαύτης μηχανῆς, διατρέχει τὸ διάστημα τοῦτο, ὅπερ περιλαμβάνει 228 μίλια, εἰς 2 ὥρας καὶ 3/4. Ἀκόμη πρὸ διλήγων ἐτῶν ἔχρειστο τις διὰ ταξιδίου τοῦτο 8 ὥρας. Απὸ τὴν Νέαν Υόρκην μέχρι Πιτσούργου καὶ Σικάγου — διαστήματα 445 καὶ 913 μιλιῶν — θὰ χρειάζεται τις, μόλις ἡ ἐταιρία εἰσάξει τὰς μηχανὰς ταύτας εἰς ὅλας τὰς γραμμάς, 8-9 καὶ 16-17 ὥρας. Ως ἀντίστοιχον τούτου πρόκειται νῦν ἐν Φιλαδελφείᾳ νὰ κατασκευασθῶσι πλοῖα, ἀτινα νὰ φέρωνται ἀπὸ τὴν Νέαν Υόρκην εἰς Ἀγγλίαν εἰς τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμίσειαν.

P*

Φιλολογικά, Καλλιτεχνικά, Επιστημονικά,

Εἰδήσεις.

Η Δινις Αιγατερίνη Βερώνη, ἡ διακεκριμένη ἐλληνική πρωταγωνίστρια, ἀπῆλθεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου ἔδωκε σειρὰν παραστάσεων μετ' ἐκτάκτους ἐπιτυχίας, διευθυνομένη εἰς Παρισίους. Η Δινις Βερώνη προτίθεται νὰ παρακολουθήσῃ τὰς παραστάσεις τῶν καλλίστων θεάτρων τῆς γαλλικῆς πρω-